

Na Primorskem se dobro počuti

Na sončen dan sva se sestala na trgu tik za mejo. V stari Gorici sva si naročila kavo in ob spremstvu zvonov, italijanskega vrveža in ob vonju zgodnjega jutra poklepetala o njegovem trenutnem delu.

Nova se je tokrat sestala z igralcem Kristijanom Gučkom, Tonijem iz serije Ena zlahka štorija in igralcem z več kot desetletje dolgo profesionalno kariero.

Glede na to, da sva se danes dobila ob kavi v Italiji, me zanima, ali je to vaša stalna postojanka? Goriška brda so blizu, delate pa tudi v gledališču v Novi Gorici, kajne?

Kava je, ne glede na to, da je stara Gorica od Nove Gorice ločena samo z eno železniško progo, popolnoma drugačna. Poleg tega pa mi je trg, na katerem sediva, zelo ljub.

Tako ljub, da ste se sem tudi preselili?

Ne, ne živim na tem koncu, vendar sem si od nekdaj mislil, da ima stara Gorica posebno dušo. Verjetno zaradi zgodovine ali arhitekture, vsekakor pa mesto bije drugače kot Nova Gorica.

Pa bi se kdaj preselili na drugo stran meje, torej v Italijo?

V mesto ne, mi je pa ravnina, na podeželi, ki se razteza iz Gorice proti notranjosti Italije, bolj všeč.

Saj res, nekje sem zasledila, da si zrela leta želite preživeti v hiši nekje na samem ...

Mislil, da sem rekel, da bi lahko tudi tako živel. Svoj čas sem se večkrat pohecal, da bi živel v koči v Koloradu in da bi

imel haskije, ali bi tako tudi zdržal, pa ne vem. Zdaj si življenje lahko predstavljam tudi kje v Južni Ameriki, na toplem.

No, zdaj z novogoriškim gledališčem delate že dlje časa. Pa je res, da je življenje tu, v Novi Gorici, drugačno od tistega v Ljubljani. Da je vse bolj umirjeno?

Zanimivo je, da je Slovenija, čeprav je majhna, zelo raznolika. Poleg geografskih značilnosti tudi po mentaliteti ljudi. Mislil, da je Nova Gorica še posebej specifična iz stališča energije in odnosov med ljudmi, življenje je tukaj drugačno. Tudi moja izkušnja igranja v **novogoriškem gledališču** je takšna, ker je v primerjavi z vsemi drugimi gledališči, tukaj je popolnoma drugače.

V kakšnem smislu?

Recimo, da je na Severnem Primorskem prisotna neka izjemna lagodnost, vendar pa je tukaj tudi drugi ekstrem, ki se manifestira na različne načine. In čeprav je nasploh v svetu želja, da bi imeli mnenje o vsem, je tu na Goriškem to še posebej prisotno. To mnenje je potem neomajana resnica, vredna boja. Zato so ljudje tukaj zelo trdni. Iskrivi, močni, temperamentni in hkrati neomajni, težje sprejemajo spremembe.

Ste pa brez dvoma tu še posebej priljubljeni. Kaj vam pomeni več? Nagrade kot priznanja ali tista priznanja, ki vam jih podari občinstvo s tem, ko vas vzljubi?

Ena od zadnjih evforij je bila upra-

vičeno povezana z našimi odličnimi smučarskimi skakalci. Nekdo v radijski oddaji, ki sem jo poslušal na poti sem, je rekel, da so za športnika nagrade in priznanja pomembne, ker ga potrjujejo od zunaj – in tu bom potegnil paralelo – tudi za umetnika je nagrada pomembna, čeprav je želja po pretirani prepoznavnosti lahko tudi velika past. Zato sva se danes tudi dobila tu, v stari Gorici, ker imava tu več miru kot v Novi Gorici. In kolikor je pomemben odziv od zunaj, da se umetnik lahko orientira, ni pa brezpogojno nujen. Največjo nagrado si mora človek dati sam.

Vi ste si jo že dali?

Kot umetnik se v mojem poklicu ne ukvarjam s končnim znanjem, da nekaj že znam narediti, ampak poskušam stvar vedno znova narediti boljše. Ko recimo začnem študirati novo predstavo, si ne rečem, da neke stvari že obvladam, ampak sem do nove vloge vedno ponižen. Tako pridejo notranje nagrade, ki jih človek lahko samo začuti. Teh ti nihče ne podari ali zanje napiše obrazložitev. Če v življenju deluješ tako, mislim, da si na poti sreče, zadovoljstva in uspeha. Da ne bo pomote, ta pot ni enostavna, je konstantna borba s samim sabo. Ampak če stopaš vanjo, vedno zmagaš. ■ KAJA MILANIČ

Kristijan Guček

NOVA
INTERVJU

Kristijan je velik ljubitelj potovanj, prav tako pa čas rad namenja meditaciji.

DRUGA PLAT

In čeprav Kristijana Slovenija pozna predvsem po njegovi vlogi Tonija v seriji *Ena zlahtna storija*, je na večer našega intervjuja premierno nastopil tudi v predstavi *Ljubezen do bližnjega* v novogoriškem gledališču. Gre za avtorski projekt, ki je navdahnjen po istoimenskem romanu Pascala Brucknerja, predstavo pa je pod svojo taktirko prevzel režiser Jernej Lorenci. "Z njim sem nazadnje delal pred desetimi leti v celjskem gledališču in zelo sem vesel, da sva se ponovno srečala. V tem času smo vsi postali še bolj deško otročji, naivni in nevedni in tako je bil projekt točno takšen, kot jih imamo radi - zahteven" je povedal Kristijan in dodal, da sta mu končni rezultat in ta posebna predstava zelo pri srcu.

Foto: Primož Predalič